

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

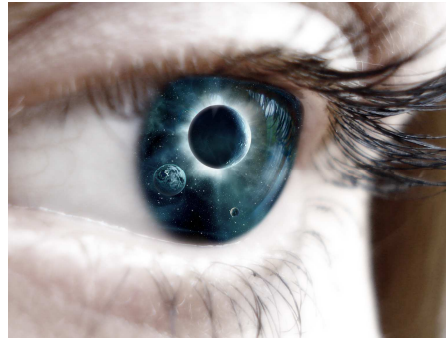
25. oktober 2015

NEDELJA	30. MED LETOM – ŽEGNANJSKA
25.10.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za rajne Štajner in Plešnik</i> <i>ob 10h za +Matevža Reher in starše</i> - BLAGOSLOV KRIŽA IN OBNOVITVENIH DEL PRI ŽUPNIŠČU (po maši)
Ponedeljek	Rustik
26.10.	<i>ob 19h za +Franca Šmarčan</i>
Torek	Sabina
27.10.	<i>ob 7h za +Franca, Rozalijo in Antona Doler ter Alojza Rojc</i>
Sreda	Simon in Juda Tadej, apostola
28.10.	<i>ob 7h za +Blaža in Marijo Verdel, obl.</i>
Četrtek	Mihael Rua
29.10.	<i>ob 8h na Pernovem za +Gabrijelo Zagoričnik</i>
Petek	Marcel
30.10.	<i>ob 19h za rajne Žibretove</i>
Sobota	Volbenk
31.10.	<i>ob 7h za +Rudija Gerčer</i>
NEDELJA	VSI SVETI
01.11.	<i>ob 7h za +Olgo in Ivana Mihelak ter Rednakove</i> <i>ob 10h za +Franca in Julijano Špeglič ter sorodnike</i> <i>ob 14h za vse rajne – nato molitve na pokopališču</i> <i>ob 17h rožni venec za rajne</i>

IZ EVANGELIJA 30. NEDELJE MED LETOM

Jezus ga je nagovoril:
»Kaj hočeš,
da naj ti storim?«
Slepi mu je rekel:
»Rabbuní, da
spregledam!«
In Jezus mu je rekel:
»Pojdi, tvoja vera
te je ozdravila.«
In brž je spregledal
in šel po poti za njim.

(Mr 10,51–52)

Mr 10,46–52

PLAŠČ KOT ZNAMENJE BREZPOGOJNE PODARITVE

Družboslovci danes govorijo o delni pripadnosti. Ljudje nikomur ne pripadajo več celostno in imajo zato več identitet. To se opaža tudi v verskem življenju. Uradno so člani Cerkve, a ne sprejemajo v vsem tega, kar uči, in se še manj držijo vseh njenih predpisov. Podobno se kaže v različnih novodobskih gibanjih, ki vzamejo iz različnih tradicij tisto, kar jim prija in sestavijo neko novo celoto vsečnih stvari.

Evangelij o slepem Bartimaju pa je pripoved o poklicanosti nekoga, ki se popolnoma odloči za Boga. Ne gre samo za poročilo o ozdravljenju slepote, ampak za primer popolne odločitve za Kristusa. Bartimaj je dlje časa vpil in ni obupal, ko ga Kristus prvič ni slišal. S tem nas uči, naj tudi v duhovni suši vztrajamo v molitvi. Mnogi ljudje v takih primerih nehajo moliti ali pa opustijo mašo. Tako je postala že splošna praksa, da eno nedeljo pridejo k maši, dve pa ne. Tako ravnanje je napačno. Treba je vztrajati v redni molitvi in obisku maše, saj bo duhovna suša prešla in spet bomo okusili blagodejnost Gospodove bližine.

Kristus namreč sliši glas, se ustavi in da poklicati slepega. V tem dogodku se pokaže prava podoba Boga, ki sliši vpitje človeka v stiski in se mu bliža. Bartimaj »je odvrigel plašč, skočil pokonci in pohitel k Jezusu«. Plašč je bil beraču vse: vanj se je zavil ponoči (postelja) ali pokrtil pred dežjem in mrazom (hiša). Ko ga odvrže, nakaže, da zapušča vse, kar ima, in gre za Jezusom! Ko mu drugi rečejo, da ga Jezus kliče, bi slepi lahko menili, da ga imajo za norca in se bodo naslajali nad njegovim spotikanjem, ko bo hitel naproti Kristusu, kakor so najbrž že kdaj storili. Vendar popolnoma zaupa Gospodovemu klicu.

Bartimaj se spreobrne, saj se odloči za hojo za Kristusom. Naj stane kar hoče, on gre za Njim. Posnemajmo ga!

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

PRIHODNJO NEDELJO BOMO OBHAJALI SLOVESNI PRAZNIK VSEH SVETNIKOV IN SE V MOLITVI SPOMINJALI TUDI NAŠIH RAJNIH

Mt 5,1–12a

POGUMNI LJUDJE

Svetniki niso bili boječneži. Niso se umikali vrvežu sveta, da bi v samoti uživali ljubi mir. Samoto in mir so res ljubili, a zato, da so tam našli Boga, se z njim v molitvi pogovorili, potem pa okrepljeni iz razsvetljeni stopili v sredo življenja.

Imeli so pogum živeti preprosto, skromno in ubogo, ko so mnogi okrog njih iskali srečo v razkošju, denarju in bogastvu.

Imeli so pogum vračati hudo z dobrim, kletev z molitvijo, sovraštvo z blagoslovom, krivico z odpuščanjem.

Ko je vse okrog njih jokalo in izgubljaljo upanje, so pogumno in mirno gledali v bodočnost v veri, da vsa dogajanja vodi Bog in jih obrača ljudem v dobro.

Niso bili slepi, da ne bi videli, koliko ljudi na svetu je lačnih in žejnih pravice. Imeli so pogum živeti pravico, delati za pravico, oznanjati

pravico in moliti za pravico, vedoč, da pravice ne moreta prinesiti na svet orožje in nasilje, temveč samo ljubezen.

Niso odvrčali oči od tujega trpljenja. Niso se izognili ranjencu na cesti, niso vili rok in vzdihovali, češ, nič se ne da narediti. Pogumno so zavihali rokave in naredili, kar se je dalo narediti.

Med splošnim lovom za užitki in oboževanjem telesa so imeli pogum varovati srce čisto in dušo neomadeževano. Ni jih motilo javno mnenje, ki je tako življenje razglašalo za nazadnjaško.

Imeli so pogum trpeti preganjanje zaradi pravice, biti zaradi vere imenovani nesodobni, zaradi poštenosti biti odrinjeni in zaradi Boga zapostavljeni. Imeli so pogum reči laži laž, grehu greh, nezvestobi nezvestoba, goljufiji goljufija, čeprav jih je zato oplazil marsikateri pomilovalen pogled.

Niso vzdihovali in obupovali, niso klicali groma z neba na svoje nasprotnike. Vedeli so, da so na svetu pričevalci višjih vrednost, zato so bili veseli. Vztrajali so v zvestobi svoji vesti, bili luč sveta in sol zemlje, oznanjevalci Boga. Vedeli so, da ta nepopolni svet in to nepopolno življenje dobi šele v večnosti svoje dopolnilo.

Po: F. Cerarju

